

det er både realistisk og rigtigt at sige, at en anden runde så må komme sent. Jeg ville være meget betænkelig ved, at Fællesskabet, hvis ét eller to af disse fire lande stemmer nej, så skal bruge voldsomt mange kræfter på nyforhandlinger og forsøg på alligevel at få en ordening, der gør det muligt for dem at blive medlemmer.

Jeg mener, at den klare melding bør være: De har haft et forsøg, vi er blevet enige om et resultat, befolkningerne har sagt nej; derefter går vi over til næste punkt på dagsordenen, der hedder Østeuropa.

Når vi så har fået en række associeringsaftaler eller medlemskab på plads, vil vi kunne vende tilbage til eventuelle udestående spørgsmål i de lande, der ikke er gået med i denne runde. At tro, at man kan sige nej i det kommende par måneder og så få en ny chance ganske hurtigt, tror jeg er urealistisk, og jeg tror også, man bør indse det i de lande, vi her taler om.

Men alt i alt hilser vi altså dette forslag med glæde og ønsker da også udenrigsministeren tillykke på regeringens vegne med, at man i EU-systemet har været med til at få denne aftale på plads.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Vi behandler i dag et lovforslag, som jeg tillader mig at betegne som historisk – et forslag, som kan vise sig at være et af de vigtigste for dansk Europapolitik og for vores placering i Europa. Regeringen tillægger dette forslag om, at Østrig, Finland, Sverige og Norge kan blive medlemmer af Den Europæiske Union, meget stor betydning.

Den Europæiske Union har under forhandlingerne dokumenteret sin vilje til at byde andre demokratiske europæiske stater velkommen. Og jeg vil gerne til indledning takke ordførerne for deres meget positive modtagelse af lovforslaget.

Jeg vil tillade mig ved dette lovforslag at glæde mig over alt det, som her er lykkedes for dansk markedspolitik og Europapolitik. Det er årtiers danske ønsker, der går i opfyldelse med muligheden for, at Danmark og de øvrige nordiske lande befinder sig i den samme markedspolitiske gruppering inden for Den Europæiske Union.

Jeg skal ved denne lejlighed ikke gå dybt ind i problemer, der knytter sig til regeringskonferencen i 1996; det får vi rigelige muligheder for. Den debat er vigtig, og ordførerne vil finde, at regeringen er klar til den debat.

Men jeg vil gerne pege på, at det vigtigste vedrørende 1996, der kan uddrages af dette lovforslag, jo netop er, at det er lykkedes at gennemføre det hovedsynspunkt fra Danmark, at EFTA-landene, herunder de nordiske, kunne blive medlemmer før regeringskonferencen i 1996 og dermed fik muligheden for at sidde med ved bordet som hele og fulde medlemmer, når det europæiske samarbejdes videre udvikling skulle diskuteres i 1996. Det er den vigtige pointe i forbindelse med 1996 ved behandlingen af dette lovforslag.

Forhandlingerne om udvidelsen med de fire EFTA-lande blev påbegyndt under det danske formandskab i foråret 1993. Fra dansk side blev der gjort alt for at fremme forhandlingerne. Det lykkedes os ved topmødet i juni 1993 at sikre en beslutning om, at udvidelsen skulle finde sted den 1. januar 1995. Mange tvivlede på, at en så ambitiøs tidsplan kunne holde, men takket været stærk politisk vilje både i Den Europæiske Union og i ansøgerlandene lykkes det at nå målet til tiden. Vejen er nu banet for, at udvidelsen kan finde sted den 1. januar 1995, altså om ganske få måneder.

Allerede den 30. marts 1994, efter blot 14 måneders forhandlinger, var der opnået et resultat, som både EU-siden og ansøgerlandene har al mulig grund til at være tilfredse med. EU-siden viste forståelse for de særlige synspunkter, ønsker og interesser, der gør sig gældende i ansøgerlandene. De fire lande kan glæde sig over de forhandlingsresultater, der blev opnået også på de vanskelige områder. Det gælder især landbrug, regionalpolitik, budget, transitspørgsmål i forhold til Østrig og fiskeri i forhold til Norge.

Efter forhandlingernes afslutning afgav Europa-Parlamentet sin samstemmende udtalelse den 4. maj i år. Det skete med rekordstort flertal. Regeringerne fra både ansøgerlandene og de nuværende medlemslande underskrev derefter traktaten på Korfu den 24. juni i forbindelse med Det Europæiske Råds møde. Dermed var det lagt op til befolkningerne i hvert enkelt medlemsland at træffe deres egen demokratiske afgørelse.

De folkeafstemninger, der på nuværende tidspunkt ligger bag os, bekræfter regeringens forventning om, at vi kan se frem til et EU, der den 1. januar udvides fra 12 til 16 medlemmer. To tredjedele stemte ja i Østrig den 12. juni. Afstemningen i Finland forrige søndag viste en klar og utvetydig tilslutning til medlemskab.